

Czwartek, 8 października 2009 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Szczyt G-20 w Pittsburgu (24-25 września)

P7_TA(2009)0028

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2009 r. w sprawie szczytu G-20 w Pittsburgu w dniach 24-25 września 2009 r.

(2010/C 230 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie przywódców wydane po szczycie grupy G-20 w Pittsburgu w dniach 24 i 25 września 2009 r.,
- uwzględniając oświadczenie przywódców (światowy plan odbudowy i reformy) wydany w następstwie szczytu grupy G-20 w Londynie i ich oświadczeń w sprawie „Wzmocnienia systemu finansowego” i „Udostępniania środków za pośrednictwem międzynarodowych instytucji finansowych” w dniu 2 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie szczytu G-20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie w następstwie szczytu grupy G-20 w Waszyngtonie w sprawie rynków finansowych i gospodarki światowej wydane w dniu 15 listopada 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Wspieranie krajów rozwijających się w pokonywaniu kryzysu” (COM(2009)0160),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 sierpnia 2009 r. zatytułowany „Wyjść poza PKB: pomiar postępu w zmieniającym się świecie” (COM(2009)0433),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0330.

Czwartek, 8 października 2009 r.

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie zmiany klimatu, a w szczególności rezolucję z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie „2050: przyszłość zaczyna się dziś — zalecenia dla przyszłej zintegrowanej polityki ochrony klimatu UE” ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie strategii UE na rzecz kompleksowego porozumienia kopenhaskiego w sprawie zmian klimatu oraz zapewnienia odpowiedniego finansowania polityki w dziedzinie zmian klimatu ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z dnia 19 czerwca 2009 r. zatytułowaną „Przewycięzanie skutków kryzysu: światowy pakt na rzecz zatrudnienia”,
 - uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ i zobowiązania pomocowe państw członkowskich dotyczące zwalczania głodu i ubóstwa,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w następstwie nieformalnego spotkania przywódców państw członkowskich w Brukseli w dniu 17 września 2009 r. zatytułowane „sformułowania uzgodnione na szczycie grupy G-20 w Pittsburghu”;
 - uwzględniając końcowe sprawozdanie Komisji ds. mierzenia wyników gospodarczych i postępu społecznego w sprawie wskaźników alternatywnych,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że proces naprawy gospodarczej pozostaje niedokończony; mając na uwadze, że zwalczanie rosnącego bezrobocia pozostaje sprawą w najwyższym stopniu ważną i nagłą; mając zwłaszcza na uwadze, że stopa bezrobocia w Unii Europejskiej osiągnęła w lipcu najwyższą od dziesięciu lat wysokość 9,5 % i że według przewidywań nadal będzie rosła,
- B. mając na uwadze, że głównym wyzwaniem, jakiemu należy stawić czoła zapewniając powrót wzrostu gospodarczego jest przywrócenie popytu indywidualnego; mając na uwadze, że wyraźny postęp w zakresie reform ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia silnego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że obecne trudności gospodarcze powinno się wykorzystać jako okazję do promowania celów lizbońskich i gøteborskich, do ponowienia zobowiązania do przeciwdziałania bezrobociu i zmianie klimatu oraz do obniżania zużycia energii, a także do opracowania strategii UE umożliwiającej przejście od zarządzania w nagłej sytuacji kryzysowej do długoterminowej, zrównoważonej naprawy gospodarczej,
- D. mając na uwadze, że poważne braki w uregulowaniach i nadzorze, bez troski i nieodpowiedzialne podejmowanie ryzyka przez niektóre instytucje finansowe oraz nadmierna podaż środków z powodu pobłażliwej polityki pieniężnej w niektórych regionach świata w znaczący sposób przyczyniły się do obecnego kryzysu,
- E. mając na uwadze, że lepsza koordynacja w skali międzynarodowej ma podstawowe znaczenie dla gospodarki, że w celu uniknięcia jakichkolwiek tendencji protekcyjnych potrzebna jest silna współpraca wielostronna, a brak działań politycznych może skłonić instytucje finansowe do dalszego prowadzenia działalności na dotychczasowych zasadach,
- F. mając na uwadze, że na przywódcach G-20 spoczywa zbiorowa odpowiedzialność za złagodzenie społecznych konsekwencji kryzysu, w szczególności w krajach rozwijających się, które znacznie ucierpiały z powodu skutków ubocznych kryzysu;
- G. mając na uwadze, że prowadzenie działalności poza krajami stosującymi ścisłą kontrolę finansową osłabia uregulowania finansowe i stanowi przeszkodę na drodze do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0042.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0121.

Czwartek, 8 października 2009 r.

Uwagi ogólne. Przywrócenie wzrostu gospodarczego

1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienia osiągnięte na szczycie G-20, w tym zobowiązanie do unikania przedwczesnego wycofywania bodźców; z niepokojem obserwuje jednak gwałtowny wzrost zadłużenia publicznego i deficytu budżetowego; podkreśla znaczenie jak najszybszego ustanowienia zdrowego systemu finansów publicznych oraz zadbania o długotrwałą równowagę fiskalną, aby uniknąć zbyt dużego obciążenia przyszłych pokoleń; wzywa do bezzwłocznego rozpoczęcia prac nad skutecznymi „strategiami wyjścia”, tak aby można było je wprowadzić, gdy tylko stan naprawy gospodarki na to pozwoli;
2. uważa, że potrzebne są nowe wskaźniki oraz ramy sprawozdawczości na rzecz zrównoważonego rozwoju, wykraczające poza PKB, aby zmierzyć dobrostan i wpływ działalności człowieka na środowisko, a zatem są one potrzebne jako wytyczne służące ukierunkowaniu i ocenie odbudowy gospodarki światowej;
3. podkreśla, że należy niezwłocznie przyznać priorytet uzyskaniu silnego i zrównoważonego wzrostu gospodarki realnej, zapewnieniu właściwego funkcjonowania rynków kapitałowych i kredytowych, utrzymaniu i wspieraniu zatrudnienia oraz ochronie obywateli przed niekorzystnym wpływem kryzysu, ze szczególnym uwzględnieniem najbardziej potrzebujących i najsłabszych;
4. wyraża zadowolenie, że szczytu G-20 skupił się na kwestii braku równowagi światowej, która stanowi przyczynę kryzysu finansowego; podkreśla, że aby zapobiec kryzysom finansowym w przyszłości, należy zająć się ich głównymi przyczynami (w tym nadmiernym deficytem lub nadwyżką w handlu), które mają skutki w dużym stopniu wykraczające poza sektor bankowości oraz uregulowań w dziedzinie finansów i zarządzania instytucjonalnego; jest zdania, że skuteczna wielostronna reakcja na kryzys musi obejmować wielostronne przyczyny braku stabilności w zakresie kursów wymiany oraz cen surowców;
5. ubolewa jednak, iż przywódcy G-20 nie dokonali oceny największych błędów w przepisach i w nadzorze, które spowodowały kryzys finansowy, co pozwoliłoby na uniknięcie powtarzania tych samych błędów w regulacjach i nadzorze, a tym samym kolejnego, podobnego kryzysu; żałuje, że przywódcy G-20 nie poczynili postępów w finansowaniu światowej walki ze zmianą klimatu;
6. z zadowoleniem przyjmuje potwierdzone zobowiązanie do realizacji milenijnych celów rozwoju i przyrzeczeń dotyczących oficjalnej pomocy rozwojowej, w tym zobowiązań w zakresie pomocy na rzecz wymiany handlowej, umarzania zadłużenia i zobowiązań z Gleneagles;
7. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie przywódców grupy G-20 w sprawie prac nad międzynarodowymi ramami dotyczącymi podatku od transakcji finansowych i wzywa do szybkich postępów celem zapewnienia sprawiedliwego udziału sektora finansowego w dążeniu do naprawy gospodarczej i rozwoju, ponieważ dotychczas koszty kryzysu ponoszą podatnicy, inni obywatele i służby publiczne;

Praca, praca, praca

8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję przywódców grupy G-20 o umieszczeniu kwestii godziwego zatrudnienia w centrum działań związanych z odbudową gospodarczą i reformą, a szczególne zadowolenie wyraża w związku z rolą, jaką przyznano Międzynarodowej Organizacji Pracy;
9. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie przywódców G-20 do rozwiązania kwestii kryzysu na rynku pracy w skali międzynarodowej oraz do zwiększenia wsparcia dla grup najsłabszych, jako że to je najsilniej dotyka kryzys i to one najbardziej potrzebują wspólnych działań; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym utworzenie globalnego systemu ostrzegania o skutkach i wrażliwości na kryzys (z ang. Global Impact Vulnerability Alert System);
10. żąda, aby zobowiązania społeczności międzynarodowej przełożyły się na konkretne działania i aby zostały one zrealizowane, zwłaszcza poprzez wsparcie poważnej agendy zatrudnienia uwzględniającej kwestie ochrony środowiska;

Czwartek, 8 października 2009 r.

11. zgadza się co do znaczenia zbudowania ram dla przyszłego wzrostu gospodarczego zorientowanych na problem zatrudnienia, a także sprawienia, by propagowanie godziwego zatrudnienia stało się kluczową kwestią w planach odbudowy gospodarczej;

12. z zadowoleniem przyjmuje światowy pakt na rzecz zatrudnienia Międzynarodowej Organizacji Pracy i wzywa do jego pilnego wdrożenia, a zwłaszcza do utworzenia operującego na szczeblu międzynarodowym funduszu na rzecz pracy niecyklicznej oraz pakietów ambitnych bodźców podatkowych wspierających tworzenie i zachowywanie miejsc pracy wraz ze skutecznymi usługami w zakresie zatrudnienia oraz do opracowania polityki społecznej o silnych podstawach w celu wspierania grup najsłabszych oraz zagwarantowania siły nabywczej osobom o najniższym wynagrodzeniu;

13. zdecydowanie twierdzi, że ratyfikacja i wprowadzenie w życie konwencji MOP są kluczowe w tym kontekście i wnioskuje, aby włączyć je do porozumień handlowych WTO; wzywa także do dalszego zacieśniania współpracy między najważniejszymi organizacjami międzynarodowymi;

14. wspiera inicjatywy związane z nowymi typami usług finansowych, takimi jak mikrofinansowanie, mającymi na celu poprawienie dostępu osób najuboższych do usług finansowych;

15. wyraźnie podkreśla znaczenie wspierania dialogu społecznego na wszystkich poziomach, aby uniknąć deflacji zarobków i zagwarantować, aby wzrost płac odpowiadał wzrostowi produktywności;

Wzmocnienie nadzoru i regulacji rynków finansowych

16. z zadowoleniem przyjmuje apel skierowany do ministrów finansów i zarządców banków centralnych państw G-20 o osiągnięcie porozumienia w sprawie międzynarodowych ram reformy w następujących kluczowych obszarach sektora finansowego:

- tworzenie kapitału wysokiej jakości i łagodzenie procykliczności,
- reforma systemu kompensacji służąca wsparciu stabilności finansowej,
- poprawa funkcjonowania rynków pozagiełdowych instrumentów pochodnych,
- rozwiązanie problemów transgranicznych i zajęcie się instytucjami finansowymi o znaczeniu systemowym,
- reforma nadzoru w sektorze finansowym, zgodna z ogólnymi ramami;

17. sprzyja chęci przekształcenia systemu globalnych przepisów finansowych i zgadza się, że poczyniono znaczące postępy, lecz uważa, że wiele z uzgodnionych zmian nie zostało jeszcze w pełni wprowadzonych oraz że wciąż pozostaje jeszcze dużo więcej do zrobienia;

18. przyjmuje do wiadomości zobowiązanie przywódców G-20 dotyczące pełnej kontroli wszystkich instytucji oraz instrumentów finansowych ważnych z punktu widzenia systemu finansowego; wyraża przekonanie, że celem uniknięcia kolejnych kryzysów należy przyjąć bardziej scentralizowane podejście do nadzoru rynku finansowego oraz stoi na stanowisku, że Unia Europejska musi wypracować silniejszą strukturę nadzoru finansowego dążąc do ustanowienia jednego organu nadzoru finansowego;

19. uważa, że współpraca międzynarodowa musi prowadzić do stopniowego polepszania zasad ostrożnościowych w skali międzynarodowej w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego; podkreśla, że postępy poczynione w szerszym kontekście G-20 opierają się na minimalnej harmonizacji, co nie może uniemożliwiać Unii Europejskiej stosowania wyższych standardów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska wykazuje się większą ambicją, jeśli chodzi o zakres i wymogi uregulowań i nadzoru, co znajduje wyraz w ostatnio przyjętych lub będących na etapie dyskusji aktach legislacyjnych;

Czwartek, 8 października 2009 r.

20. z zadowoleniem przyjmuje potwierdzone zobowiązanie do wykształcenia instytucji finansowych opartych na ściślejszych zasadach dotyczących podejmowania ryzyka, na zarządzaniu uzależniającym kompensacje od wyników w perspektywie długoterminowej oraz na ogólnie większej przejrzystości; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do przyjęcia ram Bazylea II do 2011 r. oraz do wprowadzenia efektu dźwigni zharmonizowanego na szczeblu międzynarodowym; uważa, że takich szerokich zasad i celów powinny przestrzegać wszystkie podmioty rynkowe, gdy zagrożona jest ochrona inwestorów, podatników i konsumentów;

21. wzywa Komisję do szybkiego przekształcenia zobowiązań dotyczących premii poczynionych na szczycie G-20 w wiążące prawo wspólnotowe; wzywa przywódców G20 do zwiększenia skuteczności swoich propozycji w odniesieniu do tworzenia kapitału i reformowania praktyk kompensacyjnych oraz do zapewnienia konsekwentnego podejścia ze strony osób odpowiedzialnych za nadzór na całym świecie, gdy dochodzi do zastosowania sankcji;

22. uważa, że konieczne jest pilne wdrożenie zasad współpracy transgranicznej w zakresie zarządzania w sytuacji kryzysowej; wzywa Radę Stabilności Finansowej do zasięgnięcia opinii Parlamentu Europejskiego przed zatwierdzeniem propozycji, które mają zostać przyjęte do końca października 2010 r., dotyczących instytucji finansowych o znaczeniu systemowym;

23. uznaje, że poczyniono znaczne, ale nadal niewystarczające postępy w zwalczaniu podmiotów unikających współpracy („raje podatkowe”); zachęca światowe forum ds. przejrzystości i wymiany informacji do poprawy przejrzystości opodatkowania i wymiany informacji, tak aby państwa mogły w pełni egzekwować swoje przepisy podatkowe, chroniąc podstawę opodatkowania; popiera zamiar grupy G-20 korzystania od marca 2010 r. ze środków zaradczych przeciwko rajom podatkowym w przypadku braku współdziałania;

24. z zadowoleniem przyjmuje postępy w kwestii tajemnicy bankowej, a w szczególności rozszerzenie światowego forum OECD ds. przejrzystości i wymiany informacji; zwraca jednak uwagę, że pewne jurysdykcje, które zobowiązały się do wprowadzenia norm, jeszcze tego nie uczyniły; wzywa do stworzenia skutecznego systemu zapobiegania oszustwom podatkowym, wykrywania ich oraz ścigania; podkreśla znaczenie utworzenia znormalizowanego systemu sprawozdawczego;

25. ubolewa, że przywódcy G-20 nie zajęli się sprawą moralnego zagrożenia i żałuje, że kwestię związku między standardami ostrożnościowymi dla instytucji systemowych i kosztami wiążącymi się z upadkiem tego rodzaju instytucji odłożono do października 2010 r.; apeluje o przedstawienie propozycji dotyczących rozwiązania kwestii przekształcenia i przeglądu modeli biznesowych w sektorze finansowym dla rozwiązania kwestii podmiotów „zbyt dużych, by mogły upaść”;

Wzmocnienie światowych instytucji finansowych

26. wyraża zadowolenie z planu przywódców G-20 dotyczącego reformy MFW i Banku Światowego i apeluje o jak najszybsze rozpoczęcie tych reform; oczekuje przeprowadzenia dalekosiężnej reformy zarządzania gospodarczego i finansowego na świecie; popiera poprawę funkcjonowania MFW i Banku Światowego jako kluczowego elementu w wysiłkach na rzecz poprawy wiarygodności, legitymacji i skuteczności tych instytucji; oczekuje poprawy reprezentacji krajów rozwijających się w międzynarodowych instytucjach finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do przesunięcia części kontyngentu na rzecz dynamicznych rynków wschodzących i krajów rozwijających się; przypomina o znaczeniu unikania procyklicznych strategii politycznych dla odnalezienia drogi do naprawy;

27. wzywa do utworzenia mechanizmu przekazywania państwom członkowskim MFW o niskim dochodzie części nowych środków przydzielonych państwom członkowskim z puli specjalnych praw ciągnięcia MFW, które mogą podwoić średnioterminową preferencyjną zdolność kredytową MFW;

28. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie przywódców G-20 podjęte na rzecz otwartej gospodarki światowej; uważa, że ożywienie handlu światowego ma podstawowe znaczenie dla przywrócenia wzrostu światowego; w związku z tym ponawia swój sprzeciw wobec wszelkich form protekcyjnizmu i nadal nalega na poczynienie postępów w zapewnianiu dostępu do rynku, który nie stawiałby krajów rozwijających się w niekorzystnej sytuacji, poprzez usuwanie powszechnych barier celnych i pozacelnych oraz poszanowanie zasad wolnego i sprawiedliwego handlu; pozostaje zdecydowany w dążeniu do globalnego, ambitnego i zrównoważonego zakończenia rundy dauhańskiej, zgodnie z jej mandatem, oraz wzywa przywódców, aby nie zapomnieli o ostatecznym celu rozwojowym tej rundy;

Czwartek, 8 października 2009 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez G-20 wagi bardziej zrównoważonej gospodarki światowej; podkreśla, że zawarcie wiążącego porozumienia w sprawie zmiany klimatu podczas zbliżającej się konferencji ramowej ONZ w sprawie zmian klimatycznych w Kopenhadze (konferencja UNFCCC) ma kluczowe znaczenie; podkreśla jednak, że przywódcy G20 powinni uświadomić sobie, jak rozległe są globalne wyzwania w zakresie zrównoważonego rozwoju; wzywa ministrów finansów G-20 do zmobilizowania środków wsparcia krótkookresowych działań na rzecz klimatu w krajach rozwijających się jako kluczowego elementu zbiorowej reakcji na światowy kryzys gospodarczy;

30. podkreśla konieczność pełnego przestrzegania wszystkich zobowiązań podjętych przez przywódców G-20, ich szybkiego wykonania i dalszego opracowania zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, aby odbudować zaufanie i osiągnąć maksymalne efekty naprawy gospodarczej;

31. uważa, że udział przedstawicieli UE w posiedzeniach G-20 powinien być przedmiotem pogłębionej dyskusji między trzema głównymi instytucjami UE i państwami członkowskimi; wyraża przekonanie, że Unia Europejska musi uzgodnić wspólne stanowisko przyjmowane na arenie międzynarodowej, w szczególności jeżeli chodzi o szczyty grupy G-20, oraz nalega na stworzenie bardziej spójnej reprezentacji Unii Europejskiej w negocjacjach międzynarodowych;

32. podkreśla znaczenie osiągnięcia na konferencji UNFCCC porozumienia co do środków dla ubogich krajów przeznaczonych na dostosowanie się do zmiany klimatu oraz zapewnienia solidnych i przewidywalnych mechanizmów finansowania w uzupełnieniu oficjalnej pomocy rozwojowej; ubolewa, że kwestia ta została odłożona do czasu konferencji UNFCCC i ponownie stwierdza, że Unia Europejska powinna wnieść swój sprawiedliwy wkład w finansowanie łagodzenia i dostosowania, odpowiadający wynikom badań naukowych nad stopniem zagrożenia zmianą klimatu i skali łączących się z tym kosztów;

33. zwraca uwagę na utrzymujący się kryzys żywnościowy i z zadowoleniem przyjmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia inicjatywy żywnościowej Banku Światowego; wzywa kraje udzielające pomocy do zapewnienia przejrzystości i przejęcia odpowiedzialności w odniesieniu do podziału środków w ramach pomocy żywnościowej;

*

* *

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów i parlamentom państw G-20 oraz Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu.
